18/01/2022

Ονομαστήρια Καθηγουμένου Ιεράς Μονής Πανορμίτου Αρχιμανδρίτη π. Αντωνίου Πατρού

/ Ιερές Μονές

Στην παλαίφατη Ιερά Μονή του Μεγάλου Σωτήρος, Μετόχιο του Πανορμίτου, την Δευτέρα 17 Ιανουαρίου 2022, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου Μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος προσέφερε την αναίμακτον Θεία Λατρεία, με συλλειτουργούς του τον εορταζόμενον Πανοσιολογιώτατον Καθηγούμενον της κυριάρχου Μονής του Πανορμίτου Αρχιμανδρίτη του Οικουμενικού Θρόνου π. Αντώνιο Πατρό, τον Ιερομόναχο π. Ανδρέα Δημητρίου, τον Αιδεσ. Πρεσβύτερο π. Φιλόθεο Κάλφα

και τον Διάκονο π. Γεώργιο Κακακιό. Έψαλλε μελωδικότατα ο Πρωτοψάλτης της Ι. Μονής κ. Μερκούριος Γιανναράς, μεθ' ετέρων.

Μετά την Απόλυση ο Σεβασμιώτατος ομιλήσας δι' ολίγων περί της μεγάλης μορφής του εορταζομένου Αγίου, ευχήθη τα δέοντα στον άγοντα τα ονομαστήριά του Καθηγούμενο π. Αντώνιον, αναφερόμενος στην εύορκη διακονία του, καθώς και στο υγιές εκκλησιαστικό του φρόνημα, διά των οποίων με την Χάρη του Θεού και του Ταξιάρχου, υπηρετεί από την Ηγουμενική θέση με αυταπάρνηση την Μονή του Πανορμίτη και ευρύτερα την Εκκλησία. Ο δε π. Αντώνιος με συγκινήση ευχαρίστησε τον Σεβ. Μητροπολίτη κ. Χρυσόστομο για την εμπιστοσύνη και την πατρική αγάπη που περιβάλλει την Μονή και τον ίδιο, εκζητών τις Αρχιερατικές του ευχές και ευλογίες για την θεοφιλή συνέχιση της Ηγουμενικής Διακονίας του.

Ο Μέγας Αντώνιος εγεννήθη περί το 251 μ. Χ. στην πόλη Κομά της Άνω Αιγύπτου, κοντά στη Μέμφιδα, από γονείς ευλαβείς και ευπόρους. Έζησε στα χρόνια των αυτοκρατόρων Διοκλητιανού (284-305 μ. Χ.) και Μαξιμιανού (285-305 μ. Χ.) μέχρι και την εποχή του ευσεβούς αυτοκράτορος Κωνσταντίνου και των τέκνων του. Από την παιδική του ηλικία ήταν ολιγαρκής και αυτάρκης, πλην όμως σε νεαρά ηλικία περίπου 20 ετών, γνώρισε την ορφάνια και από τους δύο γονείς του. Έξι μήνες μετά την κοίμηση αυτών, άκουσε στην Εκκλησία την ευαγγελική περικοπή του πλουσίου νεανίσκου, στην οποία αναφέρεται, ότι ο Χριστός είπε στον πλούσιο νέο « πώλησον τα υπάρχοντά σου και δος πτωχοίς ». Τόση μεγάλη εντύπωση προξένησε η ευαγγελική αυτή προτροπή στην ψυχή του Αντωνίου, ώστε αμέσως διένειμε τα υπάρχοντά του στους πτωχούς και ενδεείς, αφού εφύλαξε τα απολύτως αναγκαία για τη συντήρηση αυτού και της μικρής του αδελφής, την οποία εφρόντισε να παραδώσει σε ευσείς Χριστιανές ενάρετες νέες, βέβαιος ότι κοντά τους θα είναι ασφαλής.
Από τότε ο Άγιος Αντώνιος άρχισε να ζει ασκητικό βίο, εργαζόμενος αδιάκοπα και υποβαλλόμενος σε αυστηρή νηστεία, για να κατανικήσει τους πειρασμούς της σάρκας, αγρυπνώντας ολόκληρη την νύχτα και τρώγοντας ελάχιστα. Στη συνέχεια απήλθε σε τόπο έρημο και μακρυνό, όπου υπήρχαν μνήματα και, αφού εισήλθε σε ένα από αυτά, έκλεισε τη θύρα. Η τροφή του ήταν ελάχιστη και του την πήγαινε σε καθορισμένες ημέρες ένας συνασκητής του. Εκεί υπερνίκησε, με την Χάρη του Θεού, νέους πειρασμούς. Αργότερα πήγε στα ερείπια ενός φρουρίου και εκατοίκησε σε σπήλαιο χωρίς να τον βλέπει κανένας και χωρίς να δέχεται κανένα παρά μόνο έναν γνωστό του, ο οποίος του έφερνε κάθε έξι μήνες ψωμί για ολόκληρο το εξάμηνο.

Μετά από είκοσι ολόκληρα χρόνια ασκήσεως και αφού έφθασε σε ύψη πνευματικής τελειώσεως εμφανίσθηκε στον κόσμο και τότε άρχισαν να συρρέουν περί αυτόν πολλοί που τον εθαύμαζαν ως ασκητή και θαυματουργό. Μαρτυρείται ότι ενώ ο Άγιος βρισκόταν ακόμη εν ζωή, έβλεπε τις ψυχές των ανθρώπων κατά την ώρα του θανάτου και αναλόγως αγγέλους ή και δαίμονες που τις οδηγούσαν, γεγονός πολύ θαυμαστό, αφού μία τέτοια δυνατότητα είναι γνώρισμα μόνο νοεράς και ασώματης φύσεως.

Το έτος 311 μ. Χ., κατά το διωγμό του αυτοκράτορος Μαξιμίνου (307-313 μ. Χ.), κατήλθε στην Αλεξάνδρεια, για να ενθαρρύνει και να βοηθήσει τους πιστούς, τους Ομολογητές και τους Μάρτυρες. Όταν έπαυσε ο διωγμός, ο Όσιος επανήλθε στην έρημο, αλλ’ επειδή αισθανόταν ενοχλημένος από την παρουσία πολλών, που πήγαιναν να τον συναντήσουν, έφυγε από εκεί και ήλθε σε τόπο έρημο, ο οποίος βρισκόταν σε όρος υψηλό κοντά στην Ερυθρά θάλασσα. Και εκεί όμως προσέρχονταν πολλοί για να λάβουν την ευλογία του, να διδαχθούν και να θεραπευθούν. Η φήμη του Οσίου έφθασε μέχρι τους βασιλείς, τόσο ώστε ο Μέγας Κωνσταντίνος και οι υιοί του, Κωνστάντιος και Κώνστας, έγραφαν σ’ αυτόν επιστολές και ζητούσαν τις πνευματικές νουθεσίες του.

Κατά τη διάρκεια του ασκητικού του βίου ποτέ δεν άλλαξε ένδυμα και ποτέ δεν ένιψε το σώμα η τα πόδια του με νερό. Ο Όσιος, αν και αγράμματος στην ανθρώπινη σοφία, ήταν σοφός κατά Θεόν. Είχε λόγο θεόπνευστο και δίδασκε τους μαθητές του να μην θεωρούν τίποτε ανώτερο από την αγάπη του Χριστού και να μην νομίζουν ότι, επειδή απέχουν από τα κοσμικά αγαθά, στερούνται κάτι αξιόλογο. Το να αφήνει κανείς τα επίγεια αγαθά είναι σαν να καταφρονεί μία δραχμή από χαλκό, για να κερδίσει εκατό χρυσές. Δεν πρέπει, έλεγε, να λησμονάμε ότι ο ανθρώπινος βίος είναι πρόσκαιρος συγκρινόμενος προς τον μέλλοντα αιώνα. Γι’ αυτό δεν πρέπει να κοπιάζουμε για την απόκτηση προσκαίρων αγαθών, τα οποία δεν μας ακολουθούν, αλλά για την απόκτηση αιώνιων αγαθών, δηλαδή της φρονήσεως, της δικαιοσύνης, της σωφροσύνης, της ανδρείας, της συνέσεως, της αγάπης. Ο Μέγας Αντώνιος, αφού έζησε εκατόν πέντε έτη, εκοιμήθη οσίως το 356 μ. Χ.

Ο ΑΓΙΟΣ
ΑΝΤΩ
ΝΙΟΣ
© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

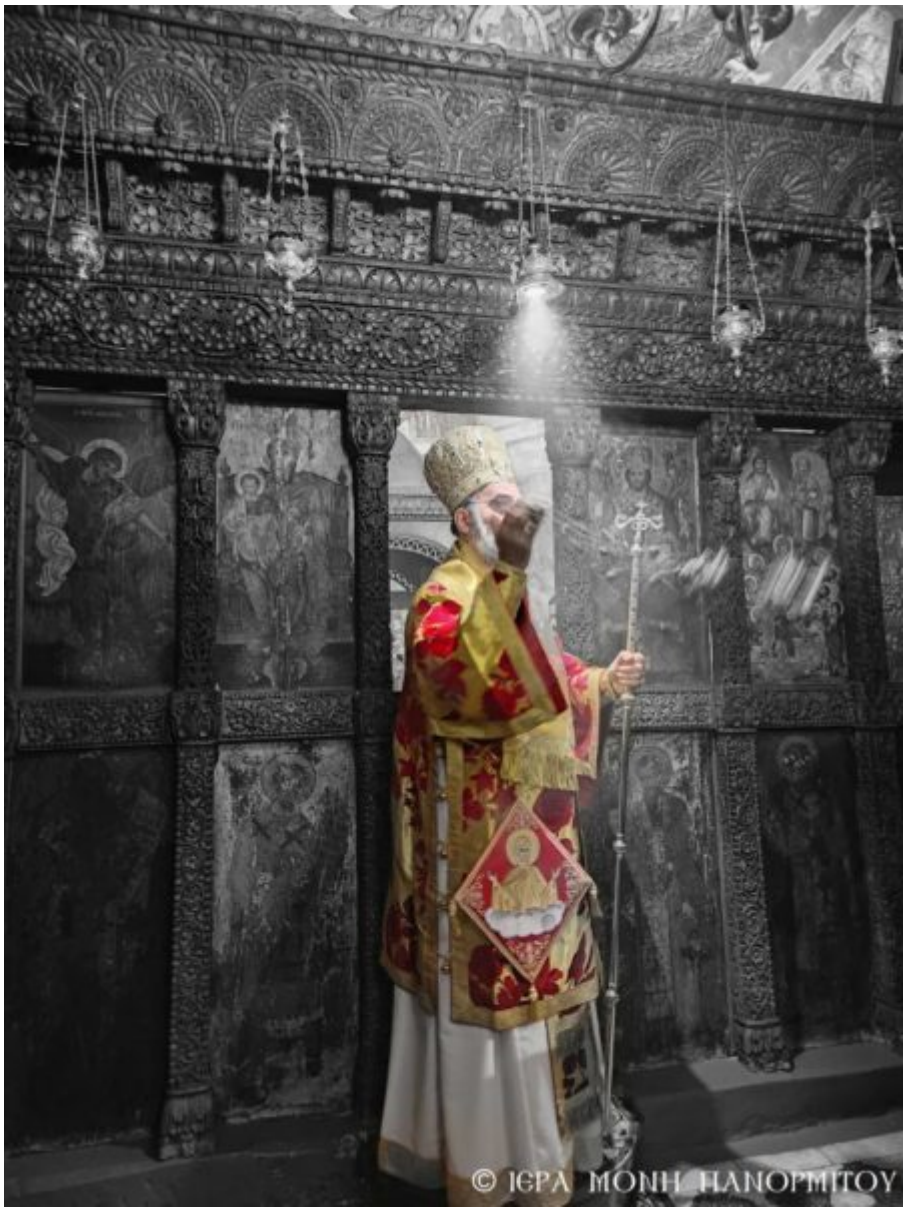
© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

©ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ

© ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ